

پند پدر

با پسر گفت واعظِ طبعی:
امپراتورتر ز ما چه کسی؟
شاهرودی بسود بیضه‌ی دین
هر مخالف تپاند در قفسی
قم و قزوین، سهم مشکینی
کس ندارد به سهمشان هوسی
جنتی جانمان؟ چه می‌پرسی!
شکر و قند و حقِ بازرسی
کیش و کرمان و تفت و رفسنجان
سهم اکبر، که خاک خورده بسی!
خوی و تبریز سهم ملا حسن
تا چرنداب و ساحلِ ارسی
رأیت دین ما جهانگیرست
سهم ما گشت تربت و طبعی
خاتمی لازمست ما را، هان!
تا بگردد بگرد چون مگسی
پول نفت و خراج و بیت‌المال
مالِ آقا، نه زان بوالهوسی
سهم ملت خیار و باد هوا
نان و کشک و خورشید دالِ عدسی
جان فرزند، هان! ز من بشنو
کیسه پر کن به همتِ عسسی
گرد آور تو مال و ثروت را
بیشتر زان که بشنوی جرسی
فحش و دشنام گر شنیدی تو
بایدت داشت گرده‌ی ملسی
خفه کن آه و ناله‌ی ملت
نقله کن هر که می‌کشد نفسی
می‌نخواهم که بشنوی سخنی
یا بگردت نشانِ خار و خسی
گر ز پند پدر شوی غافل
بی‌گمان بر مرادِ خود نرسی!

